Lectura de l'evangeli segons sant Lluc *(Lc 21,25-28.34-36)*

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.
Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. **Estigueu alerta pregant en tota ocasió** i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.

CONVIVÈNCIES FAMILIARS

PROCÉS DE FE

Casal de les Franciscanes de la Colònia Sant Jordi
30 de novembre al 2 desembre de 2018

AQUEST LLIBRET PERTANY A:

_____

TREBALL PERSONAL

1.- Quina és la temàtica de la pel·lícula: La cabaña?

2.- Què intenta dir-nos el director i escriptor amb aquesta pel·lícula i novel·la?

3.- Què has aprés d'aquesta pel·lícula?

4.- Què és lo que no has entès de la pel·lícula?

5.- Què és el que et va agradar més de la pel·lícula? Per què?

6.- Tria una acció realitzada per un dels personatges en la pel·lícula i explica perquè el personatge realitza tal acte. Què el va motivar? Què té a veure aquesta motivació amb el tema de la pel·lícula?

7.- Qui és el teu personatge favorit en aquesta pel·lícula? Per què?

8.- Qui és el personatge que menys et va agradar de la pel·lícula? Per què?

9.- Els esdeveniments presentats en la pel·lícula sonen veritables? Descriu les escenes que vas trobar especialment precises.

10.- Quina imatge de Déu ens presenta?

11.- Com resol el problema del mal i pecat la pel·lícula La cabaña?

E.- DEL DÉU DE LA IMPOSICIÓ AL DÉU DE LA LLIBERTAT

- **Déu no imposa, s'exposa.** Passar de la imatge d'un Déu que mana, prohibeix, imposa, al Déu que proposa des del interior de la consciència i, per tant, s'exposa a ser rebuig per la llibertat humana.

- **Déu no vol res que no brot de la nostra llibertat.**

- El que més em s'assembla a Déu és la llibertat.

- La voluntat de Déu és la meva pròpia voluntat quan decideixo a consciència.

- Sigues amo! El crit de l'anomenada cristiana a la llibertat.

- **La religió cristiana és una religió de la llibertat.**

- **La gran tasca del cristià és ser amo.**

D.- DEL DÉU VIOLENT AL DÉU DE LA PAU

- El nom de Déu és Pau. No es poden justificar «guerres santes» ni justes, ni «martiris» on es mata en nom de Déu. Això seria tant com practicar una «teologia o religió del terror».

- El nom de Déu és Misericòrdia i Alliberament. Si Déu no vol alguna cosa és el patiment gratuït i l'opressió de l'ésser humà. Vol el seu alliberament; vol que els seus fills puguin estar dempeus davant seu.

- El nom de Déu és Diàleg i Tolerància. Déu és comunicació l'ésser humà, no imposició. Semblar-se a Déu és practicar l'acostament a l'altre, l'escolta, el diàleg, la comprensió.

- El nom de Déu és Veritat. Una veritat que s'ofereix i s'exposa, mai s'imposa. La veritat es busca, no posseeix. D'aquí brolla la diversitat de camins cap a la Veritat. I la possibilitat d'una unitat en la pluralitat i en la llibertat.

_____

_____

_____

_____

BÍBLIA

Juan 10, 30
Juan 14, 9
Mateo 28, 19
Romanos 8, 15
Deuteronomio 32, 6
Malaquías 2, 10
Gálatas 4, 6

DE UN DÉU SOLITARI AL DÉU TRINITAT

- La Trinitat va sorgir d'una experiència i una pràctica cristianes. És la manera d'experimentar a Déu a través de Jesús, el Senyor, i la seva presència en nosaltres.

- Déu està interessat en nosaltres, per això desitja habitar en nosaltres. La Trinitat mostra el sorprenent i gratuït interès de Déu per nosaltres. No s'ha d'oblidar mai aquest nucli. Déu surt de si i es buida en l'encarnació del Fill i viu permanentment amb nosaltres i en nosaltres, Esperit Sant, fins a la nostra tornada a ell, quan Déu serà «tot en tots».

- Déu amb nosaltres és el Fill (Emmanuel); Déu en nosaltres és l'Esperit Sant; Déu més enllà de tot, sobretot, és el Pare-Mare.

- Déu és el Vivent per antonomàsia, per tant és relació, no pot ser un solitari. Déu, si és el Vivent, li hem de imaginar en relació amorosa amb un altre. En ell hi ha alteritat.

- Contemplar la Trinitat vol dir veure a un Déu per a nosaltres. Hi ha una «bogeria» en l'amor de Déu que es manifesta no tant en la seva «en si» com en el seu «per nosaltres».

- Tota pregària és trinitària, perquè sempre estem dins la dansa de l'amor recíproc del Pare, el Fill i l'Esperit Sant. L'oració sempre hauria de ser expressió de l'alegria d'estar amb Déu i de saber-se estimat de Déu.

- Sigueu com el vostre Déu! Aquest ha de ser el nostre lema: semblem a l'amor que es lliura gratuïtament per agermanar a tots els homes i portar-los cap a ell.

- Déu és Amor, Solidaritat, Gratuïtat, Comunitat, és a dir, Déu és Trinitat. La síntesi de Déu és el que volem balbucejar quan diem Déu tri-u.

«Es lo más absurdo e impropio representar en iconos a Dios Padre con una barba gris y al Hijo Unigénito en Su seno con una paloma entre ellos, porque nadie ha visto al Padre según Su Divinidad, y el Padre no tiene carne […] y el Espíritu Santo no es en esencia una paloma, sino en esencia Dios»

Icono de la Trinidad de Andrei Rublev como la manera apropiada de representar al Padre, al Hijo y al Espíritu Santo.

La escena central del icono proviene del libro de Génesis, cuando Abraham da la bienvenida a tres extranjeros en su tienda.

«Apareciósele Yahveh [a Abraham] en la encina de Mambré … Levantó los ojos y he aquí que había tres individuos parados a su vera. Como los vio acudió desde la puerta de la tienda a recibirlos, y se postró en tierra … Luego tomó cuajada y leche, junto con el becerro que había aderezado, y se lo presentó, manteniéndose en pie delante de ellos bajo el árbol» (Génesis 18, 1-8).

C.- DEL DÉU INDIVIDUALISTA AL DÉU SOLIDARI

- El pecat i la salvació mai són qüestions merament individuals. El pecat personal ens fa mal a cada un, però també danya als altres. No hi ha pecat irònicament personal. Per ser personal és social.

- Hi ha «pecat del món» (Jn 1,29), «pecat estructural» de les estructures socials on cristal·litza el pecat dels homes, que oprimeixen i causen milers i milions de víctimes.

- Déu és radicalment solidari. Es veu en la seva assumpció de la condició humana mitjançant l'encarnació. S'abaixà, no res, buidar, per fer-se humà, un de tants, prenent «Figura d'esclau».

- Jesús és la manifestació de la solidaritat de Déu amb nosaltres. La va realitzar conseqüentment tota la vida. Va predicar el somni fraternal i solidari de Déu envers la humanitat, el Regne de Déu. I el va testificar amb una vida d'alliberament, sanació, rehabilitació de l'home necessitat, que el va portar fins a la creu.

- Déu és Solidaritat. La seva font i el seu fonament. Tota manifestació de solidaritat en el món té el seu origen en Déu i manifesta alguna cosa del projecte de Déu, que impulsa la humanitat i el cosmos cap a la unió definitiva amb ell.

- La solidaritat és eficaç i intel·ligent. Per aquesta raó demana realització i exigeix tenir els ulls atents a les causes socials, estructurals, de les injustícies i del sofriment humà. No n'hi ha prou la solidaritat assistencial, sempre necessària; es demana també la solidaritat política, obstinada a canviar i millorar la societat i les seves estructures.

- La solidaritat ofereix treball i tasca per a tothom. Tots podem col·laborar a fer un món més solidari o insolidari.

B.- DEL DÉU DELS SACRIFICIS A DÉU DE LA VIDA

- Ens salva l'amor, no el dolor.

- Ens salva la vida de Jesús amb el seu amor apassionat i fidel, que el va portar a la mort en creu hi ha la resurrecció.

- L'amor desconcertant de Déu als homes es manifesta a la creu: amor entregat, exposat, feble, discret.

- «La memòria de la passió de Jesús és perillosa» (J. B. Metz) per als poders d'aquest món. Nosaltres, els seus seguidors, som els encarregats de mantenir viva aquesta «memòria perillosa »de Jesús.

- Jesús «va morir per nosaltres», per tots: també pels traïdors com Judes, els tirans com Herodes, els botxins i les seves víctimes, els sacerdots i els piadosos.

- Déu és Aquell que estima la terra i als éssers humans «Fins a l'extrem».

- Déu és l'Anti-mal que busca a nosaltres els seus col·laboradors. Vols ser col·laborador d'aquest Déu? lluita contra el mal concret; contra tot el que fa patir, causa misèria, pobresa i engendra violència.

- Déu és la Vida i «recapitula en si tot el que existeix» (Ef 1,14). A nosaltres ens toca donar vigència a aquesta obra de Déu.

- Jesús pertany a la definició de Déu. estem davant una revolució de la idea «imatge de Déu»: Déu es mostra fort en la debilitat; tan poderós que es fa impotent; perfecte en la seva donació total; revelador en el silenci; defensor de la vida de tots en la mort; desqualificador de tot sacrifici en el seu lliurament a la creu. De Déu sempre tenim que parlar en paradoxes.

El icono de Rublev representa esta escena con tres ángeles, similares en apariencia, sentados alrededor de una mesa. En el fondo está la casa de Abraham, así como una encina que se encuentra detrás de los tres invitados.

En primer lugar, l**os tres ángeles son idénticos en apariencia**, lo cual corresponde a la creencia de la unidad de Dios en tres Personas.

Sin embargo, cada ángel lleva una prenda diferente, trayendo a la mente **cómo cada Persona de la Trinidad es distinta**. La representación de la Trinidad usando ángeles es también un recordatorio de **la naturaleza de Dios**, que es espíritu puro.

Los ángeles son mostrados de izquierda a derecha **en el orden** en que profesamos nuestra fe en el Credo: Padre, Hijo y Espíritu Santo.

El **primer ángel** lleva una **ropa interior azul**, que **simboliza la naturaleza divina de Dios** y una **prenda púrpura exterior**, apuntando a **la realeza del Padre**.

El **segundo ángel** es el más familiar, ya que lleva la ropa típicamente usada por Jesús en la iconografía tradicional. El **color carmesí simboliza la humanidad de Cristo**, mientras que **el azul es indicativo de su divinidad**. La encina detrás del ángel nos recuerda **el árbol de la vida en el Jardín del Edén**, así como **la cruz** sobre la cual Cristo salvó al mundo del pecado de Adán.

El **tercer ángel** lleva una **prenda azul (divinidad)**, así como una vestidura verde por encima. El **color verde apunta hacia la tierra** y la misión de renovación del Espíritu Santo.

Los dos ángeles a la derecha del icono tienen **una cabeza ligeramente inclinada hacia el otro**, ilustrando el hecho de que el **Hijo y el Espíritu vienen del Padre**.

En el centro del icono hay una mesa que se asemeja a un altar. Colocado sobre **la mesa hay un tazón o cáliz de oro** que contiene el ternero que Abraham preparó para sus invitados y el ángel central parece estar bendiciendo la comida. Todo eso nos recuerda el **sacramento de la Eucaristía**.

La Trinidad es un misterio y siempre lo será mientras estamos en la tierra. Sin embargo, a veces nos vislumbramos algo en la vida divina de Dios.

3 PROBLEMA DEL MAL

Si Déu és bo, d'on procedeix el mal?
O Déu no vol impedir el mal, i llavors no és infinitament bo?
o no pot impedir-ho, i llavors no és omnipotent?
Si no vol ni pot, és envejós i feble a alhora?

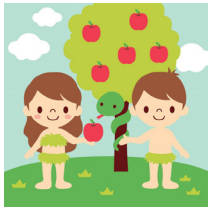

El pecat (Adan i Eva)

Quin tipus de mal ens representa aquesta historia bíblica?

_____

_____

_____

Caín i Abel

Quin tipus de mal ens representa aquesta historia bíblica?

_____

_____

_____

LA CABAÑA

7 MATAR ELS NOSTRES DEUS

A.- DEL DÉU INTERVENCIONISTA AL DÉU INTENCIONISTA

- **Déu és intencionista, però no és intervencionista**, frase de D. Solle, un teòloga alemanya, que ens diu que Déu ens ha comunicat quin tipus d'home, de món i de vida vol, però no vaig intervenir en el món fora de nosaltres; ho ha deixat a les nostres mans.

- **Déu obra el món, però no obra en el món,** expressió de K. Rahner que sintetitza molt bé el tipus d'actuació de Déu en el món.

- **Déu sempre actua amb nosaltres, mai sense nosaltres.** Per assenyalar que l'actuació de Déu l'hem de pensar sempre a través de, en, amb ... però mai fora de nosaltres o independentment de nosaltres, com si fos una acció màgica.

- **Déu ens acompanya sempre, però no ens soluciona res.** Déu és el nostre gran acompanyant a la vida. En totes les circumstàncies, les bones i les dolentes. Però no «fa» res, en el sentit d'intervenir miraculosament per solucionar-nos els problemes o dificultats. Ens dóna la força per abordar-los, enfrontar-los i solucionar-los si és possible.

- En tot intervé **Déu per bé dels qui l'estimen** (Rm 8,28), expressió paulina per dir-nos que sempre en tot hi ha Déu amb nosaltres buscant el nostre bé, sense substituir-nos mai.

- **Els miracles no resolen res i deixen molt mal a Déu.** Per assenyalar que el problema dels miracles és un problema teològic o d'imatge de Déu.

- **Et presentem, Senyor ...** en lloc de «et demanem, Senyor». Per anar-nos educant en una pedagogia de l'oració que no doni peu a entendre o esperar l'intervencionisme màgic diví.

- **L'home consisteix a estar venint de Déu** i, per tant, sent en ell, expressió del filòsof espanyol X. Zubiri, que assenyala fortament que la vida de l'ésser humà consisteix a fer patent la vida de Déu en nosaltres.

_____

_____

_____

_____

El diluvi

Quin tipus de mal ens representa aquesta historia bíblica?

_____

_____

_____

La Torre de Babel

Quin tipus de mal ens representa aquesta historia bíblica?

_____

_____

_____

Déu és responsable per l'**existència de la llibertat** ...
... però els humans són responsables
pels seus **actes amb la llibertat** ...

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
(2 Corintis, 6,16-19)

El temple del Déu viu
«Com poden anar juntes la justícia i la maldat? Què tenen en comú la llum i la tene-bra? Quina entesa pot haver-hi entre Crist i els déus d'altres religions? Com poden avenir-se el creient i el qui no creu? Quin acord es faria entre el temple de Déu i els ídols? I aquest temple del Déu viu som nosaltres, tal com Déu mateix va dir: Habitaré enmig d'ells i els acompanyaré. Jo seré el seu Déu i ells seran el meu poble. Jo seré pare, i vosaltres em sereu fills i filles»

1.- Quines imatges equivocades de Déu tenia abans? Encara les tinc?

_____

_____

2.- Amb quines imatges de déu equivocades em relaciono d'ordinari?

_____

_____

3.- Quina imatge del Déu de Jesús he d'afegir dins la meva vida?

_____

_____

4.- Quines característiques del Déu de Jesús és necessari demanar amb humilitat per experimentar-les en mi?

_____

_____

«Y Dios escribe recto en reglones torcidos»

Exercici 1:
Els Misteris de dolor

Exercici 2:
Allibera't del ressentiment

Preguntes per respondre en grup:

1. Qui és el personatge protagonista de la paràbola?

2. De què va aquesta paràbola?

3. Resumeix breument el que succeeix

4. Quin és el tema de fons?

5. En realitat que de està parlant JC?

FRASES INCOMPLETES

Completa impulsivament les frases que estan sols començades i expressa en elles els teus sentiments reals.

1. El moment o experiència més feliç quan _____
2. El meu major logro _____
3. El meu lema personal pel qual visc és _____
4. M'agrada _____
5. Vull saber _____
6. Quan torn a casa _____
7. No m'agrada _____
8. Al llit _____
9. Els homes _____
10. Me molesta _____
11. La mare _____
12. Me sent _____
13. Aquí i ara _____
14. Jo no puc _____
15. Quan era nin/a _____
16. Jo sofresc per _____
17. M'he equivocat _____
18. Necessito _____
19. El meu matrimoni _____
20. El que fa mal _____
21. Odiï _____
22. Jo son molt _____
23. El meu pare _____
24. Estic seriament enfadat amb _____
25. Odio de la meva parella _____

TREBALL PERSONAL DE PARELLES/INDIVIDUAL

Vamos responder con calma las siguientes preguntas en la intimidad de la pareja o de la familia:

- En los momentos de crisis, ¿nos resulta posible reconocer y rescatar el deseo de reconciliamos o tiran de nosotros otros impulsos?

_____

_____

- ¿Cuál suele ser nuestra forma de reconciliamos? ¿Cuánto tardamos? ¿Podemos mejorar?

_____

_____

- ¿Somos capaces de hacer memoria de crisis anteriores en las que nos hemos podido reconciliar? ¿Qué experiencias de perdón tenemos?

_____

_____

- ¿Qué actitudes nos ayudan a reconciliamos?

_____

_____

- Como padres a veces fallamos a nuestros hijos o tenemos reacciones inadecuadas. ¿Cómo les pedimos perdón? ¿Qué experiencias hemos vívido con nuestros propios padres al respecto?

_____

_____

- También como pareja o familia a veces hacemos las cosas mal respecto a otros que no son del hogar (*por ejemplo, nuestros suegros un cuñado un vecino o un amigo)* y a veces otros también nos hacen daño como familia o pareja. ¿Qué experiencias de perdón tenemos al respecto?

_____

_____

La paràbola del fill pròdig

(Llc 15,11-32)

Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: —Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca. Ell els va repartir els béns. Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà. Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." I se n'anà a trobar el seu pare. Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El fill li digué: —Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu. Però el pare digué als seus criats: —De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat. I es posaren a celebrar-ho. Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: —El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha retrobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras. El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. Però ell li respongué: —Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.El pare li contestà: —Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat.